

løjtnant, der maaske Dagen, før han blev Direktør i Krigsministeriet var bleven udnævnt til Oberstløjtnant, skulde kunne sidde som Direktør i Krigsministeriet og avancere til Generalløjtnant. Meningen var altsaa, at man vilde standse et saadant Avancement, som en Kontormand kunde opnaa, at man ansaa det for rigtigt, at han, inden han avancerede saa stærkt, kom ud og gjorde Tjeneste i Geledet igen. Jeg er ganske enig i de Anskuelser, der bleve fremsatte af de ærede Medlemmer, jeg her har nævnt, og det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Forsvarsminister, gaar ogsaa ud paa at rette dette Forhold, saa at vedkommende Embedsmand i Ministeriet kun kan avancere 1 Grad og ikke mere. Skal han avancere mere, maa han ud og tjene i Linien igen.

Saa er der endvidere af den højtærede Forsvarsminister udenfor Betænkningen stillet et Ændringsforslag til § 6, der gaar ud paa, at foruden Loven af 14. April 1905 om Tillæg til § 138 i Lov om Hærens Ordning af 6. Juli 1867 ophæves tillige Lov af 28. Februar 1908 om Tilvebringelse af Personale og Lønning til et Mobiliseringskontor under Krigsministeriet, og Grunden dertil er, at dette Mobiliseringskontor, som blev vedtaget ved denne Lov, nu er gaaet ind under denne Ordning, saa at der ikke er nogen Grund til at opretholde den anden Lov tillige med den Lov, som her er forelagt, naar den bliver vedtaget i den her foreliggende Skikkelse.

Hermed kan jeg slutte min Omtale af Ændringsforslagene, som jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for.

Hauge: Jeg skal tillade mig at udtale, at mit Parti ikke kan tilraade at stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi vi finde det ufornødent at lovgive paa dette Omraade, der hidtil har fundet sin Afgørelse paa de aarlige Finanslove, og fordi vi i det hele ikke ere tilfredse med vort Militærvæsens Ordning og heller ikke med den Ordning, der findes i Centraladministrationen. I og for sig er der ikke noget nyt i Lovforslaget, idet det i alt væsentligt er en Bekræftelse paa det, der fandt Sted ved kongelig Resolution af 31. Maj 1868. Men det er ingenlunde nogen ideel Ordning, her er foretaget, og et æret Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), gør udtrykkelig i sit særlige Indlæg opmærksom paa, at det, der er fastsat ved den kongelige Resolution, er blottet for

ethvert Princip. Han taler med Sagskundskab om dette Forhold, idet han har gjort Tjeneste i Centraladministrationen og haft Lejlighed til paa nært Hold at se, hvilke Følger det kunde faa. Han skriver herom i Betænkningen: „Med Forandringen i 1868 begyndte tillige en ny Æra for Krigsministeriet. Uden Lovhjemmel kunde man nu skrive sig op paa en Kontorstol fra Kapitajn til Oberst. Krigsministeren forfremmede sig selv, og ved Ansættelser og Forfremmelser blev det af større Betydning at have Venner i Krigsministeriet end at være godt anbefalet af Hærens overordnede Myndigheder“. Det er jo et meget stærkt Angreb, der her rettes mod den Ordning, man nu søger at fæstne nærmere ved det foreliggende Lovforslag, og der er derfor stærk Grund for os til ikke nu at gaa med til en Omordning i den Retning.

Der er af Forsvarsministeren stillet 3 Ændringsforslag af mindre væsentlig Natur. Det første, som er stillet til § 2 og er omtalt af den ærede Ordfører, gaar ud paa at forandre Direktørens Løn fra 9,000 Kr., som foreslaet i Lovforslaget, til 8,000 Kr., og dette Ændringsforslag kan jeg tilraade at stemme for. I lige Maade kan jeg tilraade at stemme for det andet Ændringsforslag, der er stillet til § 4. Det gaar ud paa at begrænse det Avancementssystem, som hidtil har kunnet iværksættes i Krigsministeriet, idet Ordet „Klasse“ forandres til „Grad“. Jeg kan ogsaa anbefale at stemme for det mere formelle Ændringsforslag, som af Forsvarsministeren er stillet udenfor Betænkningen. Men selv om vi kunne stemme for disse Ændringer, forpligter dette os ikke til at stemme for Lovens endelige Vedtagelse. Vi stemme for Ændringsforslagene, fordi de betyde dels Nedsættelse af Udgifterne, dels en lille Forbedring i de bestaaende Forhold, men vi kunne ikke stemme for Lovens endelige Vedtagelse.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Det foreliggende Lovforslag blev forelagt i Slutningen af den ekstraordinære Samling. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), som den Gang var Forsvarsminister, udtalte ved Fremsettelsen, at dette Lovforslag saavel som Lovforslaget om Marineministeriets Ordning vare Smaasager, og at det blot gjaldt om at lovhjemle en Praksis, der hidtil havde været gældende i Kraft af kongelig Resolution. Hvorvidt dette kan siges at være Tilfældet for Marineministeriets Vedkommende, stiller sig for mig tvivlsomt,